

ای ماه آسمون چرا
اینقده شیطون شدی؟
چند شبی من ندیدمت
کجا تو پنهون شدی؟
شب ها برای دیدنت
چشام به آسمون بود
هی با خودم می گفتم
مهتاب چه مهربون بود!
حالا که نیست
شبها سیاه و تاره
آسمون شب تو دلش
هزارتا غصه داره
تااین که یک شب،
یک شب تاریک
دیدم تو را هلالِ باریک
از آسمون سر کشیدی
یواش یواش قدکشیدی
گرد و تپل مپل شدی
مثل یه دسته گل شدی
شدی چراغ آسمون
ماه قشنگ و مهربون